

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ ὄργη τοῦ πλανήτου. — Ἀσφάλεια τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀφορμὴ αὐτῆς. — Τὸ βάπτισμα τοῦ σεισμοῦ. — Ὁ τύπος, οἱ ὑπουργοὶ καὶ τὰ κτήνη. — Ἡ φιλάνθρωπία τοῦ ἀποκλεισμοῦ. — Οἱ Βούλγαροι ὑπὸ τὸν ζυγόν. — Ὁ κίνδυνος τῶν χρεωγράφων.

Πολλὰ παράξενα πράγματα εἶδε βεβαίως ἐπικαθήμενα ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ ὁ πλανήτης, διὰ τὰ αἰσθανθῆ τὴν σπασμωδικὴν ὄργην, μὲ πολλὰ ἄχθῃ θὰ ἐφορτώθῃ ἡ εἰρηνικὴ αὐτὴ καὶ καρτερικὴ καὶ τροφοδότις ἄρουρα διὰ τὰ σείσῃ μετ' ὄργης τὰ νῶτα, ὡς ἀφηνιῶσα ἡμίονος. Ἀλλ' ἡ ὄργη αὐτῆς δυστυχῶς δὲν ὑπῆρξεν ἀβλαβής· ἐσείσθη ἡ γῆ μετὰ δεινοῦ πατάγου μέχρι τοῦ ἀπωτάτου ἡμισφαιρίου καὶ ἐκ θεμελίων κατηδικρίσθησαν πόλεις καὶ χωρία ὁλόκληρα καὶ ἐκκτοντάδες ὑπάρξεων εὖρον τάφον οἰκτρὸν ὑπὸ τὰ ἐρείπια καὶ τὸ πένθος καὶ ἡ ἀπελπισία ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς δυτικῆς Πελοποννήσου. Ἡ ἐκ τόσης συμφορᾶς ὀδύνη δύναται νὰ μετριασθῇ μόνον διὰ τῆς ἐγκρίτου παροχῆς πάσης συμπαθοῦς περιθαλψέως πρὸς τὰ θύματα. Τὸ εὐγενὲς παράδειγμα ἔδωκε πρῶτος ὁ βασιλεὺς, ἔσπευσαν δὲ καὶ ἄλλοι νὰ μιμηθῶσιν αὐτό· ἡ φιλάνθρωπία ὁσημέραι ἀρχίζει νὰ ἐκδηλωταὶ γοργότερον καὶ γενναϊότερον, ἔχουμεν δὲ τὴν πεπειθησιν ὅτι οὐδεὶς τῶν συμπολιτῶν μας θὰ ὑστερήσῃ εἰς τὸ ἱερόν τοῦτο καθήκον.

Πρέπει δὲ νὰ φανῶσι γενναῖοι πρὸς τοὺς δυστυχεῖς οἱ κάτοικοι τῆς πρωτεύουσας μας ἰδίως καὶ δι' ἓνα ἐπιπρόσθετον λόγον, τουτέστι διότι ἡ πόλις αὐτῶν χαίρει τοῦ ἐξαιρετικῶν προνόμιον νὰ μὴ ὑπόκειται εἰς τιαυτάς καταστροφάς, τῷ ὄντι δὲ ἡ ἱστορία αὐδεμίαν μνημονεύει καταστροφὴν τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ σεισμῶν. Τὸ αἷτιον ἀποδίδουσιν οἱ ἐπιστήμονες εἰς τὴν ποιότητα τοῦ ἐδάφους, ἐφ' οὗ ἀνεγείρεται ἡ πόλις, ἀποτελουμένου ἐξ ἀσβεστίτου καὶ σχιστολίθου. Τὸ πιθανώτερον ὅμως εἶνε ὅτι τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν διέσσωσε πάντοτε ἐκ τῶν σεισμῶν ἡ εὐλαφρότης τῆς, ιδιότης, ἥτις ἐξαιρετικῶς κατεφάνη εἰς τοὺς τελευταίους χρόνους τῆς.

Μόλις δ' ἐγένετο ὁ σεισμὸς καὶ εὐθὺς οἱ ἐπιστήμονες ἔσπευσαν νὰ τὸν βαπτίσωσι, τὸν ἀπεκάλεσαν δὲ βράστην καὶ παλματίαν. Τὸ πρῶτον τῶν δύο τούτων ὀνομάτων ἐνεποίησεν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ὑπηρέτας τῶν καφενείων, εἰς τῶν ὁποίων ἠκούσθη λέγων ὅτι ἐν Ἀθήναις ὁ σεισμὸς ἦτο «βράστης καὶ μέτριος».

Καὶ ἐπειδὴ εἶνε προωρισμένον τὸ πένθιμον μετὰ τοῦ κωμικοῦ στενωδὸς νὰ συνδέωνται εἰς πᾶσαν περίστασιν, ὅσον δῆποτε θλιβεράν, σκαχυλογοῦμεν ἐκ τοῦ τύπου ἀπροσεξίας τινος περιέργως ἀστείας. Ἡ Παλιγγενεσία π. χ. ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Καταστροφὰ ἐκ τοῦ σεισμοῦ» ἐδημοσίευσεν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ ἐξῆς :

«Ἀδιαθετῶν ἀπὸ τινων ἡμῶν οἰκουρεῖ, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν κ. Λομβάρδος».

Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως καθῆκον ἔχει νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐξαιρετικῶς ποίαν ἀκριβῶς καταστροφὴν ἡ βλάβη ἐπὶ ἡγήνηκεν ὁ σεισμὸς εἰς τὸν συνάδελφόν του, οὗ ἡ κκτάστασις εἶνε γνωστὸν ὅτι δὲν εἶνε πολὺ ἀκαίρια.

Ἡ δὲ Πρωτὰ ἐδημοσίευσεν τὴν ἐξῆς εἰδοποίησιν :

«Ὁ δήμαρχος Λατρίνων ἀγγέλλει ὅτι ἀνακινιζομένων τῶν ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ βλαβευσῶν καὶ καταρρευσκῶν οἰκιῶν ὑπάρχει αὐτόθι καὶ ἐν τοῖς χωρίοις μεγάλῃ ἑλλειψίς σουβατζίδων καὶ κτηνῶν, προτρέπει δὲ τοὺς βουλομένους νὰ μεταβῶσιν ἐκεῖσε καὶ θέλωσιν ἀποζημιωθῆαι ἀδρῶς.

ὑποθέτομεν ὅτι ἡ Πρωτὰ θὰ γνωρίζῃ καὶ τὸν τρόπον δι' οὗ θὰ εἰδοποιηθῶσι «τὰ βουλόμενα ἐκ τῶν κτηνῶν».

Ὁ πρίγκιψ τοῦ Ἐδιμβούργου ὁ ἄλλοτε πολυφίλητος ἡμῶν Ἀλφρέδος, βαρέως φέρει τὰς ἀναμνήσεις τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἔσπευσε δὲ νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς εὐκαιρίας ὅπως ἀνακτήσῃ τὰς συμπαθείας μας, πέμπων ἐν πλοῖον τοῦ στόλου του πλῆρες τροφῶν καὶ ἐφοδίων ὑπὲρ τῶν παθόντων. Εἴμεθα περίεργοι νὰ μάθωμεν τί θὰ ἐπραττεν ὁ πρίγκιψ ἂν τὸ δυστύχημα ἐπῆρχετο κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἀποκλεισμοῦ. Ὅπωςδὴποτε εἶν' εὐχάριστον ὅτι ἡ πολιτικὴ δὲν ἀποκλείει καὶ τὴν φιλάνθρωπίαν.

Μετὰ τὸ φοβερόν δυστύχημα τοῦ σεισμοῦ ἐγένοντο δευτερεύοντα πάντα τ' ἄλλα ζητήματα, τὰ ὁποῖα οὐχ ἦτον εἶνε σπουδαιότατα καὶ μάλιστα τὰ βουλγαρικὰ. Οἱ Βούλγαροι καὶ πάλιν κατέπληξαν τὸν κόσμον, ὑποταγέντες κατὰ γράμμα εἰς τὸν ζυγόν τοῦ ἡγεμόνος τῶν Ἀλεξάνδρου, τὸν ὁποῖον πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος ἐξεδίδωκαν. Ἡ Βουλγαρία εἶνε ὄντως ἡ χώρα τῶν ἀπροόπτων καὶ τῶν ἀκατανόητων, ἀφοῦ δὲ ἡ Ρωσσία ἀπαιτεῖ νὰ μὴ πάθωσι τίποτε οἱ φοβεροὶ ἐκεῖνοι εἰς ὧν ἀνθρώποι, οἱ ὅπωςδὴποτε ἀναμιχθέντες εἰς τὰ τελευταῖα γεγονότα, εἶνε ἀναμφίβολον ὅτι μετὰ τινος ἡμέρας αὐτοὶ θὰ μαγειρεύσωσι νέας ἐκπλήξεις διὰ τὴν Εὐρώπην.

Τὸ ἀνέκδοτον τοῦ τέλους μας τὸ παρέχουσιν οἱ σεισμοί, ἥρως δὲ αὐτοῦ εἶνε πάλιν ὁ ἀθάνατος κ. Παράδαρμένος, ὅστις κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἔχει ἀγοράσει διὰ τῶν οἰκονομιῶν τοῦ μίαν ὁμολογίαν τῆς Τραπεζῆς.

Τὴν μετὰ τὸν σεισμόν πρῶταν λίαν ἐνωρὶς ὁ κ. Παράδαρμένος ἐνδύεται μετὰ σπουδῆς ἐτοιμαζόμενος νὰ ἐξέλθῃ.

— Ποῦ πηγαίνει; τὸν ἐρωτᾷ ἀπυροῦσα ἡ σύζυγός του.

— Εἰς τὸ Χρηματιστήριον.

— Καὶ διατί;

— Μὰ, δὲν ἤκουσες τὸν σεισμόν; πηγαίνω νὰ ἰδῶ μήπως ἔπεισαν τὰ χρεώγραφα !...

Ἄξιος

Ο ΕΛΛΗΝ ΓΙΓΑΣ

Δὲν ὑπάρχει ἐλληνικὴ ἐφημερίς, ἥτις νὰ μὴ ἐδημοσίευσεν πληροφορίας περὶ τοῦ ἀνακαλυφθέντος ἐσχάτως Ἑλληνος γίγαντος, τοῦ ὁποῖου ἡ ὑπαρξὶς ἐγένετο γνωστὴ καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον, ἀνὰ τὸν ὅποιον περιφέρεται καὶ ἐπιδεικνύεται ὡς περίεργον τῆς φύσεως τέρας. Ἡ ἐλληνικὴ φιλοπατρία οὐκ ὀλίγον ἐκολακεύθη ἐκ τοῦ εὐρήματος τούτου· νὰ εὐρεθῇ Ἑλλὴν τὸσον ὑψηλός, ἐν ἡμέραις τὸσον ταπεινάς, εἶνε βεβαίως, ἂν μὴ τι ἄλλο, ἀγαθὸς οἰωνός. Ἐσχάτοι πάντων ἴσως ἀσχολούμενοι καὶ ἡμεῖς περὶ αὐτοῦ, δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα του, εἰλημμένην ἐκ φωτογραφίας, μὲ τινος πληροφορίας, ὅς παραλαμβάνομεν ἐκ τῶν ἄλλων συναδέλφων.

Ὁ γίγας λοιπὸν οὗτος ἀνεκαλύφθη ἐν τοῖς σπηλαίοις καὶ ταῖς δάσσει, ἐνθα ἐκρύπτετο. Καλεῖται Ἀμηνάτης ἡ μᾶλλον Ὀμηρος Σπυρίδωνος Τηκετζογλου· τώρα, διατί καλεῖται μᾶλλον Ὀμηρος καὶ ὄχι Θουκυδίδης, δὲν θὰ δώσωμεν ἡμεῖς λόγον, ἀλλ' αἱ ἐφημερίδες ὅσαι ἐδημοσίευσαν ἀναλλοιώτως αὐτὴν τὴν πρωτοφανῆ φράσιν. Ἐγεννήθη ἐν μικρῷ χωρίῳ παρὰ τὴν Κερασούντα, εἶναι ἑλλὴν τὸ γένος καὶ τὴν φωνήν, ὀρθόδοξος τὸ θρήσκευμα καὶ ὁκτωκαιδεκάτης μόνον τὴν ἡλικίαν. Αἱ διαστάσεις τοῦ σώματός του ἔχουσιν ὡς ἐξῆς :

Ύψος	μέτρα 2.33
Ύψος τοῦ ἀναστήματος με ἀναπεπταμένης τῆς χειρὸς	" 3.
Πάχος τοῦ σώματος κατὰ τὸν θώρακα	" 1.41
Περιφέρεια τῆς κεφαλῆς	" 0.69
Μῆκος τοῦ ποδὸς	" 0.41
Πλάτος τοῦ στήθους	" 0.57
Μῆκος κνημικοῦ ὀστέου	" 0.70
Μῆκος μέσου δακτύλου	" 0.16
Πάχος αὐτοῦ	" 0.10 1/2
Περιφέρεια τραχήλου	" 0.46

Τὸ βάρος τοῦ σώματός του νῦν εἶνε 136 ὀκάδες ἐνῶ πρὸ 2 1/2 μηνῶν ἐζύγιζεν 114 μόνον ὀκάδας τοῦθ' ὅπερ δεικνύει μεγάλην καὶ ταχεῖαν αὐξήσιν, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ δ' αὕτη ἀναλόγως βαίνουσα, ὁ Ὀμηρος θ' ἀποκτήσῃ βαρύτερα δέκα στύλων ὁμοῦ τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διός. Ἡ ἀναλογία καὶ ἡ συμμετρία τῶν μελῶν του εἶναι πλήρης, ἡ δὲ ρώμη του, εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸ σῶμα. Ἦϊνε εὐφυῆς καὶ πνευματώδης, ἀγαθώτατος τὴν καρδίαν καὶ συμπαθὲς τὴν μορφήν. Μέχρι τοῦ 13 ἔτους τῆς ἡλικίας

Ο γίγας

του ηὔξανε κανονικῶς. Ἀπὸ τοῦ 13 ὅμως μέχρι τοῦ 17 ἡ αὐξήσις ἐπῆλθε τοσοῦτον ταχέως, ὥστε ὁ Ὀμηρος Τιγκίτζογλου αἰσχυρόμενος διὰ τὸ ὑπερφυσικὸν ἀνάστημά του καὶ θεωρῶν ἑαυτὸν κατηραμένον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἔφρουγε τὸν κόσμον καὶ ἔζη κατὰ κλειστός ἐν καλύβῃ, μακρὰν τοῦ χωρίου του καὶ ἐν τρώγλαις βίον ἄθλιον καὶ ἐλεεινὸν καὶ αὐτοὶ οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι καὶ συμπολιταὶ του τὸν ἀπεστρέφοντο, θεωροῦντες αὐτὸν ἔκτρωμα τῆς φύσεως ἢ τέρας. Εὐτυχῶς δι' αὐτὸν οἱ ἐκ Κερασσοῦντος ἀδελφοὶ Σουρ-

μελῇ ἀνεκάλυψαν ἐκ τύχης αὐτὸν καὶ τὸν ὠδήγησαν εἰς Ρωσσίαν. Καὶ νῦν ὁ γίγας περιέρχεται τὰς διαφόρους πόλεις τῆς Ρωσσίας, δεικνύων ἑαυτὸν παντὶ τῷ βουλομένῳ ἀντὶ ἡμίσεος φράγκου, τιμήματος εἰσόδου, εἴτα δὲ μεταβήσεται πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης.

Πιστεύομεν ὅτι δὲν θὰ λησμονήσῃ ἐν τῇ περιοδείᾳ του ὁ γίγας νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὴν πρωτεύουσάν μας, ἥτις ἰδιαιζόντως θὰ τὸν τιμήσῃ διὰ τὴν ἐθνικότητά του, ἐκτὸς ἂν φοβῇται μήπως ἐρχόμενος ἐδῶ σμικρυνθῇ.